УДК636:612.8
Скалій І. студент 1 СТН курсу спеціальності ТВППТ
Подільський державний аграрно-технічний університет

ВПЛИВ ПОВНОЦІННОСТІ ГОДІВЛІ ВІВЦЕМАТОК НА ЇХ ПРОДУКТИВНІСТЬ ТА ЯКІСТЬ ПРИПЛОДУ

Науковий керівник: канд. с.-г. наук, доцент Бучковська В.І.

Skalij I.
State agrarian and engineering university in Podilia

THE INFLUENCE OF THE COMPLETENESS OF THE FEEDING FEED ON THEIR PRODUCTIVITY AND QUALITY OF THE BREED

Supervisor: Buchkovska V.I.

Ключові слова: вівчарство, продуктивність, годівля.
Keywords: sheep breeding, productivity, feeding.

Основним фактором, що визначає інтенсифікацію вівчарства, є раціональна організація відтворення стада. Відтворювальна здатність, особливо плодючість, мають важливе значення в селекції овець. Ці якості овець у значній мірі залежать від породної належності, рівня годівлі та умов утримання. Головна задача при відтворенні стада полягає у тому, щоб отримати, зберегти і виростити на кожну вівцематку ягня.

Повноцінна годівля овець – це задоволення фізіологічних потреб організму в необхідній кількості поживних речовині, по перше, в білку, вуглеводах, мінеральних речовинах та вітамінах. Білок належить до азотовмісних речовин, без яких неможливий обмін речовин в організмі. Зелені корми у раціоні овець займають 36-44% річної потреби за поживністю. На них влітку господарство отримує більшу частину продукції (до 65-70%).

Годівля вівцематок повинна забезпечувати їхню високу плодючість і молочність, а також вовнову продуктивність. Потреба вівцематок у поживних речовинах залежить від живої маси та фізіологічного стану у періоди: від відлучення ягнят до кінця парувальної компанії, вагітності, підсисного періоду. Структура річного балансу поживних речовин для овець залежить від зональних умов господарства і може коливатися в широких межах: концентровані корми - 15-20%, сіно – 18-22%, солома – 4-12%, силос і сінаж – 20-25%, зелені корми – 38-40%. Загальне співвідношення кормів за поживністю може бути й іншим. У літній період при хорошому травостої вівцематки цілком задовольняють свої потреби в харчуванні за рахунок трави, а дійних, особливо багатоплідних, слід підгодовувати концентратами по 0,2-0,4 кг на голову. Для овець краще підходять суходільні пасовища з дрібнолистим травостоєм. На низинних, заболочених, сирих пасовищах вівці заражаються гельмінтами, страждають захворюваннями копит.

З мінеральних речовин важливу роль в годівлі овець грають кальцій, фосфор, сірка, натрій, хлор, мідь, цинк, марганець, кобальт, йод, селен. При їх нестачі у овець погіршується апетит, порушується обмін речовин і здоров'я тварин, знижується ріст вовни. Сірки в шерсті міститься близько 5%, і її дефіцит в раціонах знижує ріст вовни, а також погіршує використання поживних речовин, особливо азотистих. Вівці потребують обов'язкової підгодівлі сіллю у вигляді лизунців, що включають солі мікроелементів: міді, цинку, кобальту, йоду, селену.